

Metro
25/11 -06

"Hur kan de tro att de själva kan fylla två personers plats?"

Min son fyllde 18 nyligen. Han är en riktig praktkille. Och det är tack vare hans kloka mamma. Vi skilde oss när han var ett år och hon hade lätt kunnat ta kommandot, som många kvinnor gör. Men hon förstod att jag var lika viktig för honom som hon var. I alla år har han bott hos oss en vecka var och vi har fått uppleva hur en skilsmässa borde vara.

Många av er kanske tror att ni vet vad vårdnadstvister är för något. Jag är ledsen, men ni har fel. Den allmänna uppfattningen om vårdnadstvister är att det är två föräldrar som försöker dra barnet från varandra. Men i de allra flesta fall är det bara en som drar – och det är mamman.

Jag har bevakat ämnet sedan min son var liten och jag vet hur den vanligaste vårdnadstvisten ser ut. I ena hörnet en pappa som gör allt han kan för att hålla kvar barnet och få behålla halva ansvaret. I andra hörnet en mamma som försöker ta barnet därifrån, ut ur pappans liv. Ofta får hon hjälp av socialkontoret, försäkringskassan och domstolarna.

Det är på tiden att någon börjar föra pappornas talan. Det finns handikappombudsman och HomO. DO hjälper invandrare, JämO stöder kvinnor på arbetsmarknaden. Men på det område där män diskrimineras, som föräldrar, finns ingen hjälp att få. Därför utnämner jag mig härmed till pappaombudsman.

Mammor tror att de kan välja bort pappan. Det är märkligt. Hur kan de tro att de själva kan fylla två personers plats? Och hur kan de över huvud taget få för sig att det är upp till dem att göra ett sådant val? De har ingen som helst koll på vad deras barn verkligen behöver. Ett barn behöver sin mamma. Men också sin pappa. Lika mycket.

Mamman har bestämt att pappan mest är till besvär. För henne kanske, det är klart, eftersom de skilt sig. Men för barnen betyder han något helt annat. Den biologiska pappan går aldrig att ersätta. Han är deras halva ursprung. Kvinnor måste släppa sitt krampaktiga tag om barnen.

Ofta sker det av ren egoism, kvinnan vill inte att barnet ska vara känslomässigt bundet till någon annan. Hon är rädd för konkurrens. Men det är obefogat, föräldraskapet handlar inte om att konkurrera. Ett barns hjärta är stort, det rymmer båda föräldrarna. Så tänk på det nästa gång ni hör talas om ett trötande skilt par. När pappan drar mamman inför rätta så är det inte för att ta ifrån henne barnet. Det är bara för att få utöva sin halva av föräldraskapet. Det är så enkelt egentligen, om mammor inte fått för sig att de ska ha barnen för sig själva hade det knappt funnits några vårdnadstvister.

Arne Wirén
Pappaombudsman